

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III - Číslo 16

V Žatci 16. dubna 1948

Cena 3 Kčs

Lidová rozprava o nové ústavě

Ve dnech 18. až 30. dubna bude všechen československý lid účastníkem rozpravy o návrhu nové ústavy, která má zajistit naši cestu k socialismu. V našich dosavadních politických poměrech je to významné novum, neboť se tak přímo všemu lidu dostává možnost, aby nezávisle posoudil základní články našeho lidové demokratického státního zřízení a vyslovil se o jejich znění.

O nové ústavě republiky bude lid diskutovat na veřejných schůzích ve všech obcích republiky, na schůzích osazenstev všech závodů a podniků, ve všech složkách Sokola, Svazu mládeže a Svazu národní revoluce. O ústavě promluví učitelé na školách, osvětoví důstojníci v posádkách a kněží k věřícím. Očekává se, že výměna názorů bude co nejživější a nejšířší, neboť každý občan naší republiky musí mít výsostný zájem na tom, v jakém znění nakonec vyzní naše ústava ve všech svých oddílech a člancích.

Rozprava lidu o nové ústavě je tak zároveň příkladným dokladem o tom, že náš lidové demokratický režim se nemusí obávat úsudku lidu a naopak má zájem na tom, aby svobodná vůle lidu byla do všech podrobností vyjádřena jako konečná směrnice pro vládu a Národní shromáždění. Je to náš velký vnitropolitický úspěch v době, kdy se leckde v zahraničí pochybuje o základech tohoto našeho lidové demokratického zřízení. Naše vláda však nemá důvodů k tomu, aby se obávala nebo nerespektovala vůli všeho lidu, protože jen z této lidové vůle vládne a této vůli lidu slouží. Je to vláda, jež vyšla ze spontánního rozhodnutí lidových vrstev v době únorových událostí, které svým vlivem zároveň uvolnily všechny kladné a tvořivé síly národa k vytvoření nového politického a hospodářského řádu v republice. Dovedli jsme se sjednotit v přesvědčení o tom, že všechno, co škodí zájmům republiky a co podlamuje její bezpečnost vnitropolitickou i zahraničně-politickou, musí být energicky odstraněno. Podařilo se nám očistit republiku od všech škodlivých a zrádných živlů, zabránili jsme vykořisťování pracujících vrstev znárodněním nejdůležitějších výrobních zdrojů státu, osvobodili jsme práci v duchu Leninových ideálů a nyní jsme překročili k zákonitěmu utvrzení těchto našich výmohností v návrhu nové ústavy. Vytváříme tak dalekosáhlé dílo pro sebe i pro budoucí a přejeme si, aby to bylo dílo stejné zda-

Svaz Čechů z Volyně v Žatci

převezme v neděli dne 25. dubna 1948 o 9. hod dopol v Městském divadle v Žatci zástítu nad **21. tankovou brigádou volyňských Čechů.**

Tímto slavnostním aktem bude znovu zhodnocen veliký přínos volyňských Čechů, jejich zásluhy a oběti v osvobozovacích bojích v řadách československé zahraniční armády v SSSR. Slavná bojová tradice volyňských Čechů bude žít a bude natrvalo spjata s vojen. útvarem, který ponese jejich jméno.

Vyzýváme proto znovu volyňské Čechy, zvláště z okresu žateckého, aby se této slavnosti hromadně zúčastnili a tak prokázali, že si dobře uvědomují její význam.

Pořad slavnosti:

1. Zahajovací proslov předsedy SČzV red. J. Chudoby
2. Projev Dra B. Šteinera, posl. ÚNS, předsedy AV ČÚZ
3. Projev špkt. J. Zichy, předsedy ONV v Žatci
4. Projev F. Maláta, předsedy MNV v Žatci
5. Předání pamětního spisu SČzV o převzetí patronátu nad 21. tankovou brigádou volyňských Čechů
6. Fanfáry
7. Projev velitele 21. tank. brigády volyň. Čechů pplk. Brixiho
8. Přečtení pozdravných a děkovných telegramů prezidentu republiky Dru E. Benešovi, ministru národní obrany arm. gen. L. Svobodovi, náčelníku hlav. štábu arm. gen. B. Bočkovi a veliteli tank. vojsk gen. Papouškovi
9. Hymna
10. Přestávka
11. Vystoupení Souboru volyňské mládeže

Svaz Čechů z Volyně upozorňuje dále všechny volyňské Čechy na Žatecku, že letošní oslavy svátku práce — 1. máje — konají se společně pro celý okres v Žatci. Vyzýváme všechny k manifestační účasti. **Volyňští Češi nebudou tvořit zvláštní skupiny v průvodu, ale zúčastní se oslav v rámci svých obcí.** Pouze legionáři a příslušníci 2. odboje přijdou v uniformách. Také volyňská mládež (soubor) vytvoří alegorickou skupinu slovanské družby.

Sraz všech účastníků oslav je v 8 hodin ráno na stadioně na Floře v Žatci.

Ústřední výbor SČzV.

řilé, jako je mocná naše touha, abychom si svůj stát vybudovali podle svých nejvroucnějších přání z dob, kdy lid československý pro socialismus bojoval a u-

miral. Taková je vůle lidu československého a taková je i jeho víra, která bude základní toninou v rozpravě o nové ústavě v dnešní době.

Které ženy dostanou podporu v mateřství

Práve vydanými vyhláskami byly stanoveny podmínky pro udělení jednorázové podpory matkám. Vyhlášky byly vinou bývalého ministerstva zdravotnictví zdrženy.

Jednorázovou podporu ve výši 1000 Kčs obdrží všechny ženy, které porodily po 1. květnu 1948 a jsou buď samy pojištěny (nebo pobírají důchod) nebo jsou rodinnými příslušnicemi osob pojištěných (důchodců). Nezáleží na tom, zda jde o pojištěnce dělnické, úřednické, hornické nebo veřejno-zaměstnanecké. Podporu obdrží rovněž rodinní příslušníci osob, konající vojenskou službu, a studující. Osoby sa-

mostatně hospodařící, jako živnostníci, zemědělci třebaže dosud nejsou pojištěni, obdrží z fondu buď sami nebo jejich rodinní příslušníci stejnou podporu, jestliže jejich příjem podrobený dani důchodové nepřesahuje 60.000 Kčs ročně a u zemědělců výměra obhospodařované půdy nepřesahuje v oblasti řepařské 10 ha, v obilnářské 15 ha, v bramborářské a pícninářské 20 ha. Matce, která porodila aspoň čtvrté dítě bude podpora vyplacena i když tyto životní podmínky nejsou splněny.

Všechny matky, které chtějí obdržet podporu, musí se po šestém měsíci těhotenství podrobit lékařské prohlídce a

předložit o tom potvrzení, které nebude vyžadováno u žen, které porodí do 30. dubna 1948. Podporu budou vyplácet pro všechny ženy okresní nemocenské pojišťovny, v pohraničí úřadovny sociálního pojištění. Tiskopisy na podporu budou vydávat pojišťovny a místní národní výbory.

Jiného rázu je podpora, která se bude rovněž udílet z fondu rodinám v případech zvlášť sociálně a populačně odůvodněných. Výše podpor stanoví se podle povahy případu a nesmí přesahovat tolik tisíc Kčs, kolik je v rodině nezaopatřených dětí. Žádosti se podávají u pojišťoven.

Obrácení hříšníci

O lidech v pohraničí bylo již psáno mnoho, a zprávy, často tendenčně zkrácené, vrhaly na tamní poměry jen stíny. Výsledky obrovské práce, v krátké době tam vytvořené, jsou však neklamným dokladem, že osídlení jsou lidé s úmysly opravdu poctivými, kteří to s budováním a republikou myslí dobře. A nalezneme-li se snad mezi nimi výjimka, pak si hračičkáři pomohou sami a postarají se o jeho zneškodnění. Častěji se však stává, že provinilec, jehož přechm byl jen projevem lidské slabosti, sám si chybu uvědomí a snaží se ji napravit dobrovolně. Přinesli jsme již několik případů takových obrácených hříšníků a s radostí zjišťujeme, že jejich příklad se nemínil výsledkem.

Poslední únorové události, které pomohly vyčistit ovzduší od nekalých živlů, zapísaly patrně i na číty dalších neznámých provinilců. Navštěvuje tomu dopis, který došel na osídlovací úřad a fond národní obnovy v Praze a psaný těžkou, upravenou rukou. Pisatel se tu přiznává, že neoprávněně získal třílampový radiopřijímač, který prý ho netěší, pokud jej poctivě nezaplatí. Cenu 3000 Kčs, kterou si sám dobrovolně určil, nemůže prý však z finančních důvodů zaplatit najednou a proto tak učiní v třech splátkách po 1000 Kčs. Dopis končí přáním zdraví republice a štěstí českému lidu. První splátka 1000 Kčs od tohoto anonyma také již skutečně fondu národní obnovy došla.

Podobný případ je hlášen oblastní úřadovnou OÚ a FNO v Pardubicích, kam došla obálka obsahující rovněž 3000 Kčs a dopis následujícího znění: „Přijměte prosím tyto peníze za věci, které mám po Němcích. Nikdy jsem nikomu nic nevzala, ale člověk přec jen někdy podlehe pokušení. Nechci okrádat stát a proto mi odpusťte. Budu Vám vděčna. Děkuji.“ Dopis byl dáván na poštu v Lanškrouně.

Příklady tedy táhnou — a jsou jen novým důkazem, že morálka v pohraničí nezemřela, ale naopak se stále prohlubuje, a napomáhá, aby se toto území stalo opravdu nejkrásnější částí naší země.

O. Z.

Oslavy osvobození a vítězství

V nastávajících týdnech až do 9. května bude každé město, městečko i dědina prožívat radostnou vzpomínku na chvíli osvobození, na den, kdy oddily slavně sovětské armády po strašlivých letech hrůzovlády přinesly na špic svých bodáků nový svobodný život. Ústřední akční výbor Národní fronty schvaluje podněty jednotlivých akčních výborů, které již připravují oslavy Dne osvobození města nebo obce.

Tyto podněty by měly nabýt všeobecného uplatnění a Dny osvobození našich krajů by se měly stát manifestací věčného československo-sovětského spojení a měly by zejména přispět k rozmachu organizace, která si vzala za úkol šířit a upevňovat myšlenku spojení s SSSR.

V době únorové vládní krize se ukázalo, že ani věc pro naši národní samostatnost tak nesporná jako je přátelství s osvoboditelským Sově-

tským svazem, nezůstala ušetřena úkladů reakce. Vlastizrádní reakcionáři ve spojení s novými mnichovany na západě a hlasatelé německé odvety chtěli otřást hlavní oporou naší republiky.

Z toho vyplynula i nutnost, aby se stoupenci pevného československo-sovětského přátelství spojili v mocnou organizaci, aby aktivně vystoupili proti škůdcům, aby šířili pravdu o našem mocném spojení a pracovali pro vzájemné poznání a těsnější sblížení lidu Československa s národy Sovětského svazu. Vznikl tak právě ve slavných dnech únorových Svaz československo-sovětského přátelství. Ústřední akční výbor Národní fronty žádá všechny své orgány a složky, aby podporovaly Svaz československo-sovětského přátelství, aby Dny osvobození byly všude ve znamení hromadného vstupu do této organizace, jež vyjadřuje zásadu našeho lidu: věrnost za věrnost. Čl.

Výzva k občanstvu, majitelům a nář. správcům domů v Žatci

Zákon o mimořádných opatřeních bytové péče č. 163-46 Sb. ze dne 18. července 1946 ukládá vedle jiného také dle § 11 ohlašovací povinnost nadměrných bytů.

Byt se považuje za nadměrný, přesahuje-li počet obytných místností počet příslušníků domácnosti nájemníka. Při zjišťování počtu příslušníků domácnosti počítají se vždy 2 děti pod 10 let a při lichém počtu zbývajících dětí na jednu osobu. Počet příslušníků rodiny se nespočítá, dle-li nájemník nebo jiný uživatel bytu nebo příslušník jeho rodiny z vážných důvodů přechodně mimo své bydliště. Při počítání obytných místností se nepřihlíží ke kuchyním a k místnostem, které byly již před uveřejněním této výzvy podle § 11, odst. 1 dány do podnájmu státně spolehlivým osobám

a které tento podnájemník také skutečně trvale obývá.

Z toho důvodu se vyzývají všichni majitelé domů, národní správci domů, uživatelé bytů a všichni občané, aby neprodleně hlásili všechny případy nadměrných bytů. Splnění této ohlašovací povinnosti bytů nadměrných je nutno provést ve lhůtě 15 dnů od uveřejnění této výzvy.

Hlášení nadměrných bytů provede písemně, s udáním počtu obytných místností a počtu rodinných příslušníků nebo podnájemníků.

Proti těm, kteří ani tentokrát nesplní ohlašovací povinnost nadměrných bytů, jak jí ukládá § 11 cit. zák., bude zakročeno s největší přísností.

Byt. referent: **F. Malát v. r.**
G. Mahrer v. r.

Václav Zidlický:

Problém stále palčivý

Takřka tři roky uplynuly od poslední světové války, která přinesla škody nejen hmotné, ale i duševní, jejichž následky se dnes tak často projevují. Nejvíce takových škod utrpěla naše mládež a následek je dnešní nemravnost. Mnoho stran se o tom popsalo, avšak dosud nebylo učiněno nic, co by věc zlepšilo. Nejsm pesimista a nedívám se na to jako takový, budme však upřímní a přízněme si, že věc je skutečně ožehavá. Nedávě jsme však veškerou vinu na tom jenom mládeži. Jest jen litovati, že dosud tak málo pozornosti se věnovalo tomuto problému, ačkoli v něm velmi záleží, povad každý národ vyrůstá z mladých a takový budeme mít stát, jakou budeme mít mládež. Nemám v úmyslu se zde rozpisovat o všem, co bylo a nechci se stát nějakým „mrvokárcem“, chci jen ukázat, že by bylo dobré při veškeré dnešní péči o mládež věnovati více pozornosti těmto palčivým otázkám. Předně bych chtěl poukázat, jak se mnohdy v tomto směru nesprávně postupovalo. Říkalo se čeho to jsou následky — nešlo se však na kořen tě věci — jak tomu zamezit. Pouhým konstantováním však ničemu nezamezíme.

Uvědomme si nejdříve, co na dítě a tedy na mládež nejvíce působí. Je to v prvé řadě výchova v rodině. T. G. Masaryk o výchově praví: „Já bych to shrnul tak: dítěti je první a hlavní školou rodina; a rodina — to se rozumí, méně vychová a naučí dítě tomu, co mu přikazuje nebo zapovídá — u nás je ve všem, i v rodině příliš mnoho kázání — jako spíš tím, co dítě doma vidí. Tedy jací jsou rodiče, matka i otec, jaký mají poměr k sobě a okolí, to má největší vliv na dítě. Prosím vás, když takové děcko pozoruje doma nesoulad a hádky rodičů, hrubost, neuctu, nepravdivost, jak může z něho, nepřemůže-li to v sobě úsilím, být slušný člověk? Ono se říká: čím hrneček navře, tím páchne. To platí i o rodině.“ Proto také především zde vidím příčinu nemravnosti mládeže. Za své děti je v prvé řadě odpovědná matka a otec. Nechci tím říci, že vinu nenese také mládež sama. Ovšem v popředí stojí rodina a tím rodiče.

Mám přiležitost přijít mezi mládež různého povolání i zaměření. Všude však shledávám jedno: příliš velká lhostejnost a malá odpovědnost. A myslím, že z toho prýští veškeré zlo. Když je dítě odchováno od rodičů, je nadáno tvůrčím duchem a má plno ideálů. Brzy však začne podléhat okolí a projevovat zájem o zcela obyčejné věci. Tím je odvráceno od zájmu a věcí, které vedou člověka ku šťastné budoucnosti. Na vesnicích se toto projevuje vlivem těch různých tancovaček a pod. Prosím, nejsem proti zábavě a chápu plně požadavky mladých, jelikož jsem jedním z nich. Vidím však ve všem příměření.

Takřka ve všech obcích máme místní rady osvětové. Bylo by dobré, aby se tyto ujaly tohoto úkolu: vypěstovat v mládeži větší zájem o věci hodnotné (kulturní) a vyplenit veškeré zárodky nízkých a ponižujících zájmů. Jsme národem kulturně vyspělým a musíme proto zabránit každé věci, která by vedla k ú-

padku. MRO musí organisovat různé přednášky, hrát hodnotná česká divadla, která nejlépe dokumentují naši národní vyspělost, zakládat obecní knihovny a tím odvrátit zájem mladých od nehodnotných věcí. Hlavní je: mládež k tomu mít, umět si ji získat. Nesmí se na to jít příliš „staře“. Každý z mladých má vyvinutý smysl pro radost a zábavu. To všechno se musí mládeži dát! Pak nikdy nebudou mladí lidé lptět na předsudcích a zájmech tak nízkých a nebude se říkat, že to s mládeží nikterak nejde!

Ve městech by se tohoto úkolu měly ujmout všechny kulturní spolky a především organizace mladých — SCM. Všichni funkcionáři musí být mravně zdatní a musí umět působit na své kolegy a kolegyň svým vzorným chováním a vystupováním vůbec.

Docílíme-li většího zájmu u mládeže o

kulturu, pak nebude žádná nemravnost a tomu podobné. K tomu však musí přispět značnou měrou, řekl bych největší, rodiče. Již doma v rodině musí se s tím začít a pak jen pokračovat.

Volám vás proto všechny, kterým není budoucnost nás mladých lhostejná, abyste uvažovali o tom a ihned jednali. Vžijte se psychologicky do našich duší, snažte se porozumět našim srdcím, poznejte nás, mladá, pochopte — pak uvidíte, že věc je skutečně ožehavá, ale dá se napravit.

My, mladí můžeme k tomu přispět značnou měrou, nedopustíme-li, aby se jednalo o nás bez nás. Ti, kdož jsou pevní, musí se spojit a s pomocí starších vyrvat z tohoto hrozného nebezpečí ostatní kamarády a kamarádky. Tento problém se musí řešit rozumově, s uváženími spoluprací mladých i starších.

Step byla jejich domovem

Vladimír Šil:

Na rovínách severní Tauridy, kde širá, mlčenlivá, ukrajinská step poněkud mizí ve vlnách Azovského a Černého moře, kde úzkou perekopskou šíjí se spojuje se severní stepi Krymského poloostrova, v této krajině v sedmdesátých letech minulého století byla založena česká osada, nesoucí hrdý název Čechohrad. Osada byla vzdálena od města Melitopole 20 km a komu se, to zdálo snad příliš daleko, mohl vystoupiti z vlaku na zastávce Akimovec, osada byla vzdálena pouhých 7 km. Rovná, táhnoucí se na prvý pohled do nekonečna, step, v létě pokrytá vysokou bujnou travou, plnou divokých tulipánů a jiných stepních květin, žhavým dusným vzduchem naplňovala krajinu. A poutník, často touže po nějakém stromu nebo keři, v stínu kterého by si mohl odpočinouti, marně hledá. Příroda zde klame. Na horizontě se objeví často jakési stromoví neb budova, ale ve skutečnosti je to pouze jakýsi odraz v horkem nasyceném vzduchu, jakási „fata morgana“. V zimě zase často mrazivý severovýchodní vítr, svobodně se prohánějící po otevřené stepi, bítovál osadu i měnil se často na jaře v burácející víchřici, jakousi prachovou bouří, která strhující střechy domů s vířeným černým prachem z vyschlé již půdy zahalovala vesnici v temný háv, že ani na krok nebylo viděti, i dokonce v pevně uzavřených přibytích pokrývala silnou vrstvou prachu celou domácnost.

Jesliže jsme toho mínění, že příčinou české emigrace do Ruska v minulém století byla touha po půdě, to jsme nuceni souhlasit s tím, že ta skupina Čechů z východních Čech a částečně Moravy, která se vydala až k břehům Černého moře, do území nazvaného při Kateřině II. Novorosíjí a podle jejího plánu osidlovacího, nebyla zklamána. Půda panenská, neznajíc ještě pluhu, statistice hektarů. A jakost její! Sama dávala úrodu „bez práce“, bez jakéhokoliv hnojení.

Je tomu již dosti dávno, před mnoha

lety, s chutí jsem tehdy poslouchal vyprávění starce, výměnkáře Pohorského, kterému by již dnes blížila druhá desítka druhého století jeho věku, jak český rolník kdysi osidloval tento divoký kraj. Naši dědové vyvolivši si Volyn za své budoucí bydliště, nejvíce si stěžovali, jak známo, na ten těžký boj, na tu těžkou práci, kterou musili postoupiti, než vymýtili husté volynské „pralesy“ a vysušili jejich močály. Zde na stepi byl pravý opak. Žádný strom ani keř a voda — hluboko pod zemí.

Po dlouhé trapné cestě více než tisíce kilometrů popyzy, na kterých byl naložen veškerý majetek a někteří šli dokonce i pěšky, majíce prý šechoho své dobro na trakaři, čeští osadníci přišli na tuto step holou a z počátku dosti nepřívětivou, kde první starostí bylo pořídit si střechu nad hlavou. Jediný krov, který byl nad nimi, bylo ukrajinské modré nebe, poseté miliony hvězd v noci, v té ukrajinské noci, tak krásné opěvované básníky. Snad nezvyklost podnebí neb jiné pochopitelné vlastnosti pračlověka, zděděné našim pokolením, přinutily milé české vystěhovalce vystavět si nějaký přibytěk aspoň pro první dobu. Ale z čeho? Nebylo v této krajině dřeva ani kamene. Nezbyvalo nic jiného než vykopati zemljanky a v nich se ubytovati. Nesnáze se vyskytly v prvé řadě s vodou. Kde ji vzít? Vykopati studnu bylo velice nákladné pro její hloubku, ale ani by se vody tak brzy nedokopali. Voda všady byla potřebná každým dnem ihned. Nebylo jiné pomoci, než si vypůjčiti od sousedů. Sousedy byli většinou Němci, osídlení zde ještě z konce 18. století a mající již pěkná hospodářství. Německých kolonů bylo v okolí dosti. Kaisertal, Mariental, Johannesruhe atd., které tento první „úvěr“ poskytl. V polních pracích bylo započato ihned. Půdy si každý vzal kolik chtěl a na semena a některé potřebné hospodářské nářadí vláda dala úvěr. Síla se většinou pšenice

a úroda byla hojná. I pro chov dobytka byla zde příležitost nevšední. Hustá, vysoká stepní tráva v nekonečných prostorách dávala možnost chovat velká stáda dobytka. Ještě mnohé ovšem chybělo, ale staří říkali: „Čas dá vše. Tak se také stalo.“

Jestli bychom tuto osadu navštívili třeba na počátku tohoto století, našli bychom místo holé stepi se zemljankami úhlednou vesnici se širokými ulicemi rozsáhlými budovami, velkými dvory a zahrádkami. I pěkný kostelík stál ve vesnici, prostorná budova české školy s byty pro učitele. I o zábavu bylo postaráno. Byla postavena tančební místnost, jeviště, pro které se našli brzy ochotníci. Vesnice byla celkově zámožná a byly k tomu také podmínky: dostatek půdy, 100 až 150 ha u hospodáře bylo obyčejným zjevem. Tito čeští průkopníci zakládali pěkné knihovny, kde česká kniha byla na prvním místě. Se starou vlastí, kde mnozí měli příbuzné a známé, ve styku bylo pokračováno dopisy a mnozí zvali své krajanů do Ruska na tuto bujnou step. Tak byly asi založeny české osady v severním Krymu, Bohemka, Alexandrovka a jiné. Nevím, kdo byl původcem názvu osady Čechohrad, ale je možno souhlasit s tím, že skutečně to byl

„hrad“, hrad Čechů, „hrad nedobytný“, do kterého během padesáti let nikdo „cizí“ neměl přístupu. Nikdo mimo Čechů se v něm neusadil a sami Čechohradští neměli příbuzenských styků s jinonárodním okolím.

Přišla doba první světové války. Čechohradští mužové nastoupili službu v ruské armádě a s utvořením českých legií skoro všichni byli v jejich řadách. Ale láska k rodné svobodné stepi, k jejímu životu a své rodině zůstala hluboko v jejich srdcích. Jakmile legie nastoupily svou dalekou cestu do domova přes Sibir a byl dán rozkaz, že ruští Češi, kdo chce, může se navrátit k rodině, skoro všichni tak učinili. Občanská válka zůstala také v okolí vesnice, osada byla svědkem památných bojů na blízkém Pečekopu a u známé Kachovky.

V porevoluční době se obec budovala dále. Byl založen závod pro výrobu másla a čechohradské mášlo bylo známé pro svou dobrou jakost a bylo máslem exportním, jdoucím do Anglie. Mimo to byla vystavěna pěkná budova obchodního družstva. Pro kulturní potřeby vesnice byl vybudován velký Lidový dům s moderním sálem, kde byly pořádány divadelní představení a biograf.

Ale staré své zvyky Čechohradští udržovali do posledních dob, ať to byla třeba jejich řeč s výrazy „cák“ i „kdák“, místo obvyklého „copak“ a „kdepak“ a nebo stará móda žen a dívek, dlouhé široké sukně, nehledíce na pronikající tehdy módu z měst, krátkých úzkých sukní. Tento bodrý venkovský lid zůstával v celku nezměněn jako okolní příroda stepi, zdající se cizinci často jednotvárnou a fádni. A skutečně jinému člověku, ať to byl třeba Volynák nebo jiný z našich krajů, bylo teskně v tomto moři, vinicím se stepní vysokou travou, uprostřed které jako laškující vlnky hrály barvy pestrých květin. Stýskalo se mu po hájích a lesích, chlumech a říčkách tak milých z dětství. Na tyto dojmy zůstávala step mlčenlivou, neúprosnou a jenom občas odpovídala křikem okřídleného dravce, jestřába neb stepního orla, vznášejícího se vysoko nad ní a bystrými zraky pátrajícího po kořisti.

Jindy zase šustot a pískot stepních hrabošů a plazů rušil mlčenlivé ticho stepi. Úsměvem a částečným údivem odpovídal často domorodec na neobyčejnou snad kritiku jeho domova. On byl do stepi zamilován, neboť ona byla jeho domovem...

(Ze sbírky „V září jižního slunce“.)

K výročí bojů o Moravskou Ostravu

Oslavujeme osvobození Mor. Ostravy a my tankisté 1. Čs. samostatné brigády ze SSSR i výročí bojů o Moravskou Ostravu, nesmíme zapomenouti na dny, kdy se zrodily první kádery a sláva československých tankistů v SSSR.

Po boji u Sokolova byli jedni z nejdokonalejších, kteří se osvědčili v tomto boji, posláni do Tambovského tankového učiliště, aby tam pod dohledem zkušených sovětských tankistů získali teoretické i praktické vědomosti o způsobu použití tanku v moderním útočném boji. V tu dobu všichni příslušníci Československé jednotky v SSSR hořetně sbírali peníze na zakoupení výborných sovětských tanků pro naše mladé tankisty.

Tak po návratu z tankových učilišť byly slavnostně předány tanky, nesoucí na svých pancéřích hrdá jména: Žižka, Lidice, Ležáky, Podkarpatský partyzán a podobná. Pod dohledem mladého a energického absolventa Tambovského tankového učiliště, tehdy ještě nadporučíka Janka, byli naši tankisté připravováni na svůj první křest železem.

Samostatný pěší prapor pplk. Svobody byl po bitvě u Sokolova přeorganizován na 1. Čs. samostatnou brigádu, v jejímž rámci byly i dvě tankové roty. Rotě středních tanků velel ppor. Buršík Jos. a rotě lehkých tanků ppor. Tesařík Richard.

Moderní boje tankových jednotek přinesly do svých metod jednu zvláštnost - tankový desant. Desant tvoří samopalníci, vybraní dokonalí mladí lidé. Vždyť charakteristikou každého samopalníka je být rychlý jako blesk, odvážný jako lev a v boji mrštný a drzý jako opice. Držíc pevně samopa-

ly, jsou po devíti mužích takřka přilepeni na pancíř tanku. Jakmile tanky vtrhnou do obce nebo města, seskákají hbitě mezi domy, kde se nachází nepřítel, naházejí ruční granáty oknem neb dveřmi, vletí do světnice a střílí ze samopalu na výbuchem ještě pitomé Němce.

Rotou tankových hochů, s určením jako desant, byl doplněn tankový prapor před boji u Kijeva. Jeich velitelem byl hrdina sokolovských bojů ppor. Ant. Sochor. A tak skvělí tankisté s výtečnými veliteli udeřili v prvním sledu na německé obranné linie u Kijeva. Tehdy řekl generál Svoboda: Hoši, bojte u Kijev, jako kdybyste bojovali o Prahu. Němce nešetřte, nevíte, zdali vámi ušetřený Němec se nevrátí domů, aby vyvraždil naše rodiny.

A snad ani nebylo třeba naše hochy pobízet k rádnému potrestání germánských nositelů nové kultury. A Českoslováci u Kijeva je trestali tak, jak si to zasloužili. Kladl jsme si otázku: Jak se osvědčí Čs. tankisté v prvním boji? - Byly to však zbytečné obavy. Českoslováci důkladně vyvrátili hanebné tvrzení italského fašisty Musoliniho o tom, že Češi nejsou hodni toho, aby do jejich rukou byla dána dobrá zbraň. S dobrou zbraní škpt. Buršík při vjíždění do ulic Kijeva hned v prvním střetnutí zapálil vychvalovaného německého „Ferdinanda“. A proti běžícím samopalníkům zběsile pálí Němec, drkotající zuby, se strachem se chvějící rukou a náboje z jeho kulometu létají Bůh ví kam. Automatík skočil od zadu k německému kulometčíku a nakopl jej, až tento udělal přemet. - Já nebýt Němec - já být Cech - já nechťt gegen Slovanům bojovat“, to byla první jeho

zoufale vyřazená slova. Ale nebylo času bavit se s německou bestii, ještě před chvílí střelející do našich řad. Automatík poslal do jeho obličejě dávku z automatu a běžel dál za svým tankem.

Tak bojovali naši tankisté a samopalníci o Kijev. A stejně dobře bojovali u Bílé Cerkve, u Dukly, u Krosna, u Zorrau.

Sovětské velení ocenilo hrdinné počínání našich hochů, udělujíc čtyřem členům tankové brigády vysoký titul - Hrdina Sovětského svazu - škpt. Buršíku Jos., škpt. Tesaříkovi Rich., škpt. Sochorovi Ant. a kpt. Vajdovi Štefanu.

Poslední z nich byl pohřben po dobytí Moravské Ostravy před Novou radnicí.

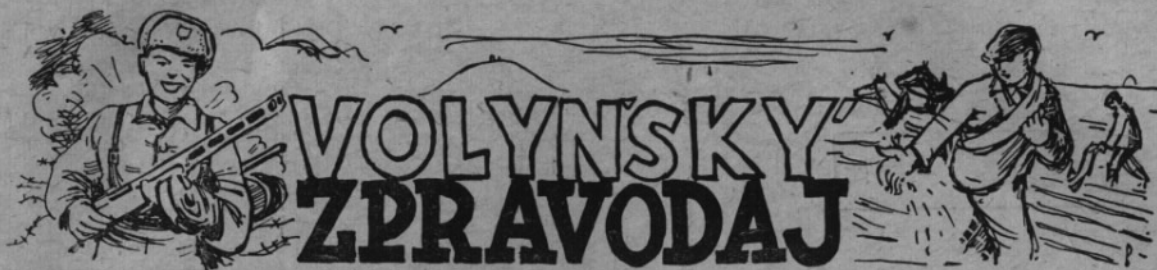
★

Volby do národního shromáždění

budou do 30. května t. r.

Praha, 13. dubna. ČTK. - O schůzi vlády, jež se konala v úterý dne 13. t. m., byla vydána tato předběžná zpráva:

Vláda schválila ve své schůzi v úterý dne 13. dubna 1948 za předsednictví Klementa Gottwalda osnovu zákona o volbách do Národního shromáždění, kterou předložil ministr vnitra Václav Nosek. Současně pojednala vláda znovu o době voleb, hlavně se zřetelem k tomu, že volby, prováděné dne 23. května t. r., ohrožily úspěch závěrečných slavností Slovenské zemědělské výstavy v Praze. Proto se vláda na návrh svého předsedy Klementa Gottwalda usnesla změnit své dřívější rozhodnutí a vypsát volby do Národního shromáždění na neděli dne 30. května 1948.

Zprávy svazu

Žádost o čs. státní občanství podle zákona č. 74-46 Sb.

Ministerstvo vnitra znovu upozorňuje, že občané, kteří přišli do ČSR na základě reemigrační akce, provedené podle Dohody mezi vládami ČSR a SSSR, stali se vydáním osvědčení československými státními občany a není proto třeba, aby podávali žádosti za udělení československého státního občanství podle zákona č. 74-46 Sb.

Jako průkaz o čs. st. občanství postačuje vydané osvědčení.

Poněvadž tato osvědčení byla vydávána zpravidla společně pro celou rodinu, může osoba, která se případně od rodiny odloučila, opatřit si o věřený opis tohoto osvědčení, po případě požádati ministerstvo vnitra odd. V-3 o vydání potvrzení, že jest československým státním občanem.

Za ministra: Dr. Skořepa v. r.

Volynští se hlásí k soutěži v plnění povinných dodávek

Volynští Češi, věrní své tradici projevovat vlastenectví činy a ne slovy, hlásí se k soutěži v plnění povinných dodávek v r. 1948. Prvními, kteří se k této soutěži přihlásili a kteří vyzývají všechny místní občany a reemigranty z Volyně v jejich obci a v celém žateckém okrese k následování, jsou býv. příslušníci čs. zahr. armády z SSSR:

Antonín Stryja, otec,
Jaroslav tryja a
Rostislav Stryja, synové,
t. č. bytem ve Vysočanech, okr. Žatec, majitelé 13 ha přidělů.

Jmenovaní navrhuji následující podmínky soutěže (budou souhlasit také s protinávřhem!): množství dodaných obilnin, brambor a kontingentu masa na 1 ha.

Jsme přesvědčeni o tom, že jejich příkladu budou následovat ostatní naši krajané a dokáží tak znovu to pravé vlastenectví a opravdovou loyálnost k lidové demokratickému zřízení v naší vlasti. Pište nám o tom. Soutěžte s místními občany v plnění povinných dodávek. Vyzvěte je k soutěži prostřednictvím našeho časopisu. Podejte svoje návrhy, jak nejlépe uspořádat tuto soutěž. Dokážeme tak, že heslem reemigranta z Volyně jest: více práce, méně slov.

Budujeme sociální fond

Na křtinách dne 1. 3. t. r. u našeho volyňského krajanu br. Antonína Klabana v Moravcích na Opavsku na podnět br. Jana Klabana z Uničova u Šternberku byla provedena sbírka ve prospěch sirotků a vdov po padlých vojinech z řad našich krajanů, která vynesla 2000 Kčs.

Obsah sbírky sám za sebe mluví, že dárci byli dobrých srdcí a štědrých rukou, uvážíme-li, že to bylo jenom na křtinách, kde tak hojná návštěva nebývá. Okresní odbočka Svazu Čechů z Volyně ve Šternberku ze své strany upřímně děkuje našim krajanům na Opavsku za tak štědrý dárek ve prospěch našich ubohých.

Dobré srdce a upřímný úsměv hojí rány.

Na svatbě p. Jos. Šuby a sl. Slavěny Linkové dne 29. 3. 48 bylo vybráno na podnět pí V. Smirnové a p. J. Kopeckého na sociální fond Kčs 1.800.—

Na svatbě sl. Lenky Jirkovské a p. Ant. Nerada v Lipenci bylo vybráno mezi účastníky Kčs 1.350.— z podnětu p. J. Helébranta a pí Martinovské. Částku tuto věnujeme na sirotky po padlých hrdinech z druhého odboje.

Na svatbě sl. Věry Viteckové ze Zdobunova s Petrem Skovalčinským bylo vybráno 1800 Kčs pro sirotky po padlých (soc. fond). — Dárcům vyslovujeme vřelé díky a novomanželům přejeme hodně štěstí na společné cestě.

Hledáme

Naděžda Lorencová, bytem v Praze XIII-Vršovice, Nerudova ul. 352/II hledá své synovce Václava a Josefa Bednaře a jejich matku Stanislavu roz. Ščepanovskou. Jmenovaní nechtě se přihlásí na shora uvedenou adresu. (3204/C-1948)

Prosím všechny volyňské Čechy, kteří byli v československé armádě na SSSR a znali mého manžela Vincence Štěpánka, který byl raněn v dubnu 1945 u Smerečan u Lipt. Sv. Mikuláše a údajně zemřel krátce po zranění v nemocnici neznámého místa, aby podali zprávu na adresu: Marie Štěpánková, Hynčice čp. 13, okr. Broumov.

Josef Žižka, Svatonovice čp. 41, okr. Opava, pp. Budišov nad Budišovkou, hledá pana Václava Žižku z Ulbárova na Volyni a sestru Lubu roz. Žižkovou v Ulbarově.

Malý oznamovatel

Zájemce o restauraci a o autodílnu, oba podniky ve velmi dobrém stavu, nechtě se přihlásí na OKMZ v Ústí n. L. u styčného důstojníka.

Přijme se domovník a pomocný dělník. — Nabídky zašlete na tiskárnu „Svoboda“ v Žatci.

Různé zprávy

Okresní péče o mládež v Žatci byla výnosem okresního národního výboru v Žatci č. j. 20554-47 pověřena dohledem nad dětmi reemigrantů z Volyně. Okresní péče o mládež Vám chce být v každém okamžiku a v každé věci nápomocna a proto Vás vyzývá, abyste se ve všech záležitostech, ať rázu právního, sociálního nebo zdravotního, s důvěrou na ni obraceli, pokusí se Vám pomoci ve všech obtížích.

Oznámení

Sbor starších pravoslavné církve v Postoloprtech oznamuje, že v neděli dne 25. dubna 1948 o 10. hodině dopolední koná se vysvěcení pravoslavné kaple za účasti archimandrity Andreje. Prosíme tímto o hojnou účast.

Sbor starších církve pravoslavné v Postoloprtech.

Pod záštitou předsedy ONV špkt. Zichy a ředitele reál. gymnasia J. Svobody v rámci propagace slovanské družby uspořádá Kultur. propagační komise při KSČ v Žatci v pondělí dne 26. dubna 1948 o 20. hod. v Měst. divadle

PÁSMO PÍSNÍ A TANCŮ SLOVANSKÝCH NÁRODŮ
pro zaměstnance žateckých závodů a úradů.

Účinkuje 25 členný soubor volyňské mládeže Vladimíra Libovického při SČM v Žatci. - Úvodní proslov Jaroslav Chudoba a J. Svoboda.

Jednotné vstupné 10 Kčs.

František Štrojsa z Luthardy na Volyni, nar. 19. VI. 1903 ve Volkově, padl v bojích za osvobození vlasti na Slovensku u Lipt. sv. Mikuláše.

Čest jeho památce! Prosíme ty, kdož jste jej znali, vzpomeňte s námi!
Rodina Štrojsová.

Václav Lhotěk, narozený 1. I. 1914 v Kopči na Volyni padl v boji za vlast dne 9. IX. 1944 na Slovensku.

Vzpomínáme a nikdy nezapomeneme! Prosíme všechny, kdož jste jej znali, vzpomeňte s námi.
Truchlíci matka, sestra a bratři.

Antonín Rigl, nar. 6. XII. 1918 v Jezírku na Volyni, padl v bojích proti německým vetřelcům dne 20. IX. 1944 u Fedorovky v Polsku.

Kdo jste jej znali, věnujte mu tichou vzpomínku s námi.

Rodiče, bratři a sestry.

Antonín Havelka, nar. 5. III. 1925 v Novošulkách na Volyni, padl v těžkých bojích za osvobození vlasti u Dukly.

Vzpomínáme a nikdy nezapomeneme! Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi!
Rodiče a sourozenci.

Všem přátelům a známým oznamujeme, že nás navždy opustil

Alois Krížek

z Vratislavce. Zemřel po delší nemoci v neděli dne 11. dubna 1948 o 9. hodině ráno ve věku 61 let. Pohřeb se konal ve středu 14. dubna.

Děkujeme touto cestou styčnému důstojníkovi MNO v okrese libereckém, který vypravil zesnulému čestnou rúru a vojenskou hudbu. Děkujeme také všem známým i neznámým, kteří jej přišli doprovodit na poslední cestě.
Rodina Krížkova a Kellérova.

Dne 3. ledna 1948 zemřel v mladém věku

Rostislav Vondruška

nar. 15. 12. 1924 v Kopči na Volyni. Opustil navždy své sourozence, kamarády a spolubojovníky. Spí náš drahý Rošto sladkým snem. Budiž Ti země česká lehkou!

Josef Zemánek, nar. 17. 4. 1926 v Kněhynkách na Volyni, padl v bojích u Dukly.

Prosíme všechny, kdož jste jej znali, věnujte mu tichou vzpomínku!

Matka Ludmila, bratr Václav.

Václav Krámský, nar. 1. I. 1925 v Českých Novinách na Volyni, padl za svobodu své vlasti dne 10. IX. 1944 v bojích o Duklu.

Spí sladce, Vašíku, ve svém hrobě, nikdy na Te nezapomeneme!
Otec, matka a sestra.

Seznamy volyňských Čechů osídlených v ČSR

Na velmi četné žádosti našich krajanů rozhodla se redakce Věrné stráže uveřejňovat postupně seznamy všech volyňských Čechů osídlených v ČSR s udáním jejich některých dat a místa osídlení.

Je možné, že během vyhotovování

těchto seznamů, které trvalo delší dobu a bylo spojeno se značnými potížemi, došlo k některým změnám. Je možné, že v seznamech budou i jiné nepřesnosti. V zájmu věci žádáme každého, kdo zjistí nějakou chybu, aby ji laskavě sdělil na adresu

redakce a administrace Věrné stráže.

Seznamy jsou uspořádány abecedně, ovšem s přihlédnutím k rodinným celkům, a v první řadě jdou reemigranti, kteří přesídlili v rámci organizované reemigr. akce v r. 1947.

Adamín Michal	2. 2. 1887	rolník	Dorosíně 10	11.465
" Anna roz. Semerová	7. 11. 1887	domácnost	" "	11.469
" Anna	5. 5.	školačka	" "	11.467
" Jan, syn	22. 2. 1911	rolník	" "	11.466
" Emilie roz. Adamínová	22. 2. 1919	domácnost	" "	11.466
" Věra	18. 2. 1941	dítě	" "	11.469
" Zděna	12. 4. 1945	dítě	" "	11.469
23. 3. 1947 Ž. Usídlen 23. 3. 1947, Prezetice č. 1.				
Adamkevičová Anna	28. 8. 1893	domácnost	Kizoč	31.547
" Helena	18. 7. 1929	školačka	" "	31.548
" Hedaga	29. 10. 1932	školačka	" "	31.549
1. 5. 1947 Rý. Usídlena 17. 5. 1947 Rumprechtice č. 265, okr. Liberec.				
Adamská Anna roz. Leonovičová	4. 5. 1902	domácnost	Rovno 112	32.956
" Antonín	22. 2. 1930	školák	" "	32.957
" Jaroslav	28. 5. 1934	školák	" "	32.958
" Rosalie Leonovičová	1876	domácnost	" "	32.959
11. 5. 1947 Ž. Usídlena 5. 6. 1947 Žatec 68-15.				
Adof Štěpán	1886	rolník	Luck	18.301
" Marie roz. Vaničková	1902	domácnost	" "	18.302
" Bronislava	1923	domácnost	" "	18.303
" Petr	24. 10. 1925	šofér	" "	18.304
" Jiřina	1942	dítě	" "	18.305
2. 4. 1947 B. Usídlen 24. 4. 1947 Ovesné Kladruby, okr. Mariánské Lázně.				
Adolf Vladimír	15. 4. 1910	kožešník	Žitomír	01.660
" Anna	3. 4. 1914	domácnost	" "	01.661
" Valentina	25. 2. 1943	dítě	" "	01.662
13. 2. 1947 T. Usídlen 17. 5. 1947 Šance, okr. Mariánské Lázně.				
Agripina Věra roz. Sisenková	20. 7. 1922	domácnost	Luck	05.223
" Raisa	25. 4. 1942	dítě	" "	05.224
" Vladimír	19. 12. 1943	dítě	" "	05.225
" Alexandra Sisenko r. Ban-devonková	1888	domácnost	" "	05.226
28. 2. 1947 Ž. Usídlena 28. 2. 1947 Seletice č. 37, okr. Žatec.				
Ahapová Emilie	19. 3. 1912	domácnost	Holoveň 38	15.952
" Vladimír	10. 5. 1932	školák	" "	15.953
" Alexandr	7. 11. 1934	školák	" "	15.954
" Jaroslav	10. 5. 1939	dítě	" "	15.955
" Konstantin	1. 9. 1941	dítě	" "	15.956
28. 3. 1947 T. Usídlena 5. 4. 1947 Újezd, okr. Tachov.				
Ajgl Václav	29. 11. 1896	rolník	Semiduby	17.375
" Marie	1897	domácnost	" "	17.376
1. 4. 1947 Rý. Usídlen 3. 4. 1947 Chomutov-Nechanice.				
Ajgllová Marie	1910	rolnice	Novostavce	04.776
" Miroslava	1932	domácnost	" "	04.777
" Marie	1934	domácnost	" "	04.778
" Emilie	1940	dítě	" "	04.779
" Vladimír	1944	dítě	" "	04.780
24. 2. 1947 Š. Usídlena 24. 2. 1947 u Václava Ajgla, Rapotín, okr. Šumperk.				
Aihelová Libuše	15. 2. 1909	domácnost	Semiduby	17.424
" Anna	15. 8. 1932	školačka	" "	17.425
" Josef Bulř	1878		" "	17.426
1. 1. 4. 1947 R. 2. 6. 4. 1947 Ž. 1. Usídlena 5. 4. 1947 Žatec. 2. 6. 4. 1947 Nechanice, okr. Chomutov.				
Ajhl Josef	15. 9. 1890	rolník	Křemenec 60	21.958
" Anna	15. 12. 1897	domácnost	" "	21.939
" Helena	26. 5. 1926	trikotérka	" "	21.960
" Evženie Kamčuková	1. 12. 1910	domácnost	" "	29.539
" Jiří	14. 8. 1944	dítě	" "	29.540
1. 15. 4. 1947 DJ. 2. 1. 5. 1947 Ž. Usídlen 24. 5. 1947 Bernartice, okr. Tachov.				

Ajksner Frant.	19. 2. 1875	soustr.	Lipiny 115	15.666
„ Hermína roz. Ludvíková	8. 5. 1880	domácnost	„	15.664
„ Alžběta	21. 5. 1900	úřednice	„	15.665
„ Frant.	30. 7. 1901	stavitel	„	15.666
„ Frant.	5. 8. 1906	úřednice	„	15.667
„ Božena Zykanová	14. 11. 1904	úřednice	„	15.668
„ Emilie	23. 12. 1931	školačka	„	15.669
„ Eliška	1. 9. 1938	školačka	„	15.670
27. 3. 1947 Ž. Usídlen 1. 27. 3; 1947; Počerady, okr. Zatec, 2. 8. 5. Litoměřice, Reslova 4.				
Ajksner Josef	1876	rolník	Lipiny 41	15.753
27. 5. 1947. Ž. Usídlen 27. 3. 1947 Břvany 27. okr. Zatec.				
Ajksnerová Anna, roz. Vohralíková	27. 9. 1914	domácnost	Lipiny	04.975
„ Jaroslav	8. 4. 1938	školák	„	04.976
„ Jiří	3. 5. 1942	dítě	„	04.977
„ Marie	3. 3. 1944	dítě	„	04.978
28. 2. 1947 Ž. Usídlena 28. 2. 1947 Břvany 27. okr. Zatec.				
Aisenbruk Josef	10. 3. 1901	rolník	Marjatin	12.077
„ Marie	30. 5. 1905	domácnost	„	12.078
„ Žeňa	30. 3. 1934	školačka	„	12.079
23. 5. 1947 DJ. Usídlen 5. 4. 1947 Správa stát. lesů Göngerhoj, okr. Teplé.				
Albl Josef	15. 1. 1895	rolník	Dolinka 51	18.891
„ Marie	9. 11. 1898	domácnost	„	18.892
„ Anna	20. 11. 1926	domácnost	„	18.893
12. 5. 1947 T. Usídlen 12. 5. 1947 Meclov, okr. Horšovský Týn.				
Albl Václav	20. 3. 1903	rolník	Zikmundovka 1	18.834
„ Libuše	7. 5. 1911	domácnost	„	18.835
„ Marie	5. 3. 1935	školačka	„	18.836
„ Eugenie	8. 10. 1937	školačka	„	18.837
„ Josef	10. 9. 1870	rolník	„	18.838
4. 4. 1947 DJ. Usídlen 11. 4. 1947 Srby, okr. Horšovský Týn.				
Albrecht Jaroslav	6. 1. 1867	rolník	Mirohošt 82	29.582
„ Anna roz. Cinéřtová	23. 11.	domácnost	„	29.583
28. 4. 1947 Ž. Usídlen 28. 4. 1947 Habřina 14, okr. Litoměřice.				
Alblová Anna	1916	domácnost	Zikmundovka 9	18.752
„ Eugenie	1945	dítě	„	18.753
„ Jan	1946	dítě	„	18.754
4. 4. 1947 DJ. Usídlena 11. 4. 1947 Polžice, okr. Horšovský Týn.				
Albrecht Antonín	25. 3. 1895	zahradník	Boratin 71	05.077
„ Marie	14. 4. 1907	domácnost	„	05.078
„ Mirek	4. 7. 1929	rolník	„	05.079
„ Miluše	25. 11. 1932	školačka	„	05.080
„ Miloš	2. 10. 1935	školák	„	05.081
28. 2. 1947 P. Usídlen 1. 1. 3. 1947 Kadaň, 2. 12. 3. Konojedy, okr. Litoměřice.				
Albrecht Bohdan	22. 6. 1922	rolník	Krošna Č.	02.114
„ Ludmila	29. 7. 1923	domácnost	„	02.115
„ Míra	22. 7. 1944	dítě	„	02.116
13. 2. 1947 T. Usídlen 1. 27; 2; 1947 Hor; Plesomokr. Střibro, 2. 19. 3. Sezimín, okr. Horšovský Týn.				
Albrecht Miroslav	12. 11. 1888	rolník	Luck 89	05.239
„ Marie	18. 5. 1899	domácnost	„	05.240
„ Vlastimil	27. 5. 1923	úřednice	„	05.241
„ Božena	18. 1. 1927	fotograf	„	05.242
„ Libuše	18. 1. 1927	fotograf	„	05.243
„ Anna	27. 11. 1929	studující	„	05.244
„ Miloslav	3. 3.	studující	„	05.245
28. 2. 1947 P. Usídlen 11. 5. Lovosice, okr. Litoměřice, Správa stát. lesů.				
Albrecht Vladimír	28. 7. 1921	rolník	Vysoká Č. 6	06.498
„ Marie	15. 7. 1925	domácnost	„	06.499
„ Josef	18. 8. 1943	dítě	„	06.500
„ Vladimír	21. 7. 1946	dítě	„	06.501
„ Anastazie Irhl	20. 4. 1889	rolnice	„	06.502
„ Anna Irhl	28. 9. 1896	rolnice	„	06.503
„ Věra Hryněvská	5. 5. 1865	domácnost	„	06.504
„ Marie Sulcová	23. 4. 1877	domácnost	„	06.505
10. 3. 1947 T. Usídlen 14. 3. 1947 Olešín, okr. Střibro.				
Albrechtová Anna	22. 7. 1898	domácnost	Podháje 13	15.199
„ Marie Zedníková	21. 5. 1870	domácnost	„	15.200
29. 5. 1947 P. 29. 3. 1947 Podbořany 21-1.				

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný zástupce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Zatec, nám. dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, fil. v Zatci, telefon čís. 374. — Používání poštovních známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze, čj. IA-Gre-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14030 — Okresní záložna hospodářská Zatec.